

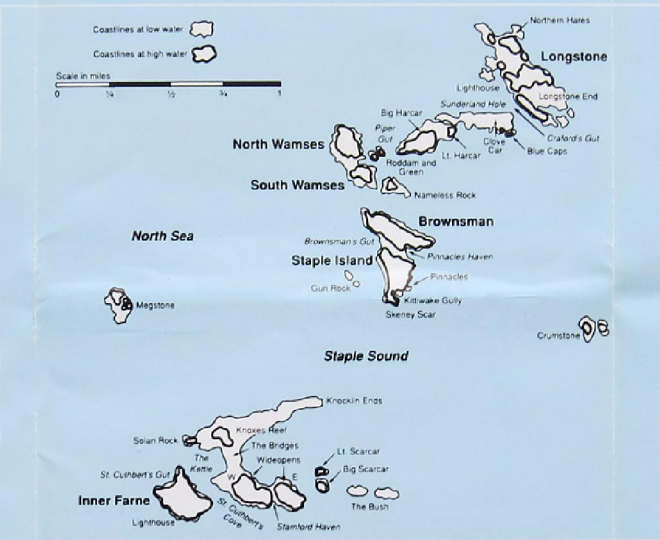
Vogeltrip Farne eilanden van 23 t/m 28 Mei '18

Woensdag 23-05 komt Marcel, die dit keer m'n vogelmaatje is, me rond 14.30h ophalen. De organisatie ligt deze keer in zijn handen en dat voelt wel lekker relaxed. We zijn al gauw op weg naar Ijmuiden waar we inchecken op de veerboot naar Newcastle want het plan is om naar de Farne eilanden en de binnenlanden van Northumberland te gaan. Die streek ligt net ten zuiden van de Schotse grens aan de oostkant van Engeland. Vanaf Newcastle is het nog een uur rijden naar Seahouses

EXPLORE THE FARNE ISLANDS

Licensed by the National Trust to land on the Bird Sanctuaries

WITH M.V. GLAD TIDINGS

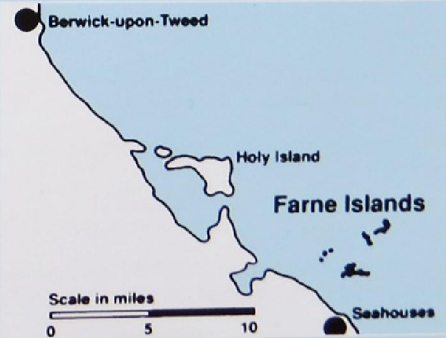

Longstone Lighthouse stands on the outer group of the Farnes. It was made famous on the 7th September 1838 by Grace Darling when she and her father rescued nine survivors from the Forfarshire, a paddle steam ship which ran aground on Big Harcar in stormy seas. Longstone Lighthouse was manned for 164 years before automation was introduced in 1990.

The Farne Islands lie two to three miles off the Northumberland coast midway between the fishing village of Seahouses and the magnificent Castle of Bamburgh.

As well as being the most famous Sea Bird Sanctuary in the British Isles, they also have a large colony of Atlantic or Grey Seals.

The passenger vessels Glad Tidings are licensed by the Marine Safety Agency which requires them to carry all necessary safety equipment.

waar we zullen verblijven in een B&B. De haven van Seahouses is de plek waarvandaan alle boten vertrekken voor een langere of kortere tocht naar en langs de genoemde eilanden. Daarna gaan we zien of we nog wat kunnen vogelen in het binnenland want er liggen mooie nationale parken in de omgeving. De folder van Billy Shiels, die de trips naar de eilanden uitvoert, maakt een en ander duidelijk. Zo, de lezer is nu een beetje op de hoogte van onze plannen. Terug naar de boot in Ijmuiden waar deze Zilvermeeuw, naast ons op de railing, ons uitgeleide deed. Rond 17.30h voeren we de haven van Ijmuiden uit met prachtig weer. Ook verder op zee kon iedereen nog zomers gekleed aan dek verblijven. Dat zou de komende dagen wel anders worden maar gelukkig wisten we dat toen nog niet. Rond 19.30h zijn we naar een van de

restaurants aan boord gegaan om onze honger te stillen. Het bleek dat er eigenlijk nauwelijks keuze was tav het menu. Wilde je eten dan stond daar een vaste prijs voor van net geen 30 pond. Altijd nog zo'n 35 euro. Niet echt goedkoop en dus hebben we weer onze uiterste best gedaan om veel waar voor ons geld te krijgen. Na nog een afsluitende kop thee en wat rondkijken aan dek zijn we daarna rond 23.00h te kooi gegaan en met een rustige zee sliepen we daarna al snel als roosjes.

Donderdag 24-05 stonden we er al weer rond 06.30h naast en we zijn toen eerst maar eens aan dek gaan kijken of er nog iets te zien was en dat viel niet tegen. Een Noordse Stormvogel bleef een tijdlang boven het kielzog van ons schip hangen, we zagen een Zeehond, een aantal Jan van Genten en 2 Witte Kwikken! Hopelijk bleven die in de buurt van het schip rondhangen want het was nog een pittig stukje vliegen naar de vaste wal. Tussen de bedrijven door hebben we ontbeten met croissants en vervolgens weer aan dek totdat we de haven van Newcastle binnenliepen. Hier zagen we op een schuin dak onze eerste nestelende Drieteenmeeuwen en verder hadden we al Kleine Mantels, Storm-, Zilver- en Kokmeeuwen, Noordse Stormvogels, Visdiefjes, 4 Alken en Aalscholvers. Aan de kade Stadsduiven, Zwarte Kraaien en Kautjes en een Scholekster. Na het verlaten van de boot zijn we na enig zoeken op een kustweg richting noord terechtgekomen. Onderweg vaak gestopt om onze vogellijst aan te vullen met

Veldleeuwerik, Grasmus, Spreeuw, Graspieper, Huis- en Oeverzwaluw, Bergeenden, Knobbelzwaan, Wilde Eend, Krak- en Kuifeend, Houtduif en Kievit. Dat zat en vloog en zong allemaal in een duinlandschap met een overvloed aan wilde bloemen zoals Gaspeldoorn, Rietorchis, Sleutelbloem en prachtige wilde blauwe bloemen, een soort Hyacinten. Het landschap zag er veel minder aangeharkt uit dan we van Nederland gewend zijn maar de boeren gebruiken hier eveneens prikkeldraad als veekering getuige deze Rouwkwik. De vogels konden dat open landschap blijkbaar zeer waarderen. We zagen opvallend veel Kneutjes en Roodborsttapuiten, Vinken, Roeken, Groenlingen, Huismussen en Boerenzwaluwen. We zagen ook een grote, bijna witte vogel, op een paaltje in het veld zitten. Gauw de scope erop en ja hoor, we hadden een prachtige nagenoeg witte Kerkuil in beeld. Vogelaars vertelden ons dat er gebroed werd in een nabije schuur en daarom moest het beestje ook overdag op voedseltocht. Wat een schitterende vogel. Pogingen om de vogel te fotograferen strandden helaas door de aanzienlijke afstand maar ik kan al wel al vast verklappen dat de uil ons een herkansing bood op de terugweg dus dat plaatje houdt de lezer nog even tegoed. Op een tip van vogelaars zijn we vervolgens naar een grote poel gewandeld. Op, rond en op weg naar de poel zagen we Huis- en Ringmussen, Merels, Meerkoeten, broedende Kluten, Tafel-, Berg-, Krak-, Kuif-, Slob- en Wilde Eenden, Smienten, Aalscholvers, Grauwe Ganzen en veel Canadese Ganzen waarvan enkele met pullen. Daarna verder richting een stuk grasland wat plas-dras stond. Hier werd het pas echt spannend. Er scharrelden ca 60 Bontbekplevieren rond en verder zagen we 1 Wilde Zwaan, 1 Krombekstrandloper, 7 Steenlopers, 1 Engelse Gele Kwik, 1 Dwergmeeuw met een zweem van rose op de borst, 1 Kleine Strandloper, 4 Smienten, 1 ♂ Zomertaling, flink wat Bonte Strandlopers en 2 Tureluurs. Volgens de lokale vogelaars moesten er ook 1 Casarca en 1 Zwarte Ibis ergens rondhangen maar beide vogels lieten zich niet zien maar ook voor een van deze twee geldt dat ie ons later een

herkansing zal gunnen. Bij nog weer een ander plasje zagen we Futen, Noordse Sterns, veel Canadezen, 2 Wintertalingen, Meerkoet en Waterhoen, Rietgors en we hoorden Wulp en Goudvink.

We hadden toen naar onze smaak die streek (het speelde zich allemaal af rond het dorpje Cresswell) wel zo'n beetje uitgekamd en daarom vervolgden we onze weg richting noord. We hielden steeds de kustweg aan en kwamen daarbij door leuke dorpjes waar de tijd nog de tijd had. Onderweg nog 1 Pimpelmees en 1 Rode Patrijs. Deze laatste zullen we nog veel vaker tegenkomen: de vogel wordt uitgezet ten behoeve van de jacht en is dus een ordinaire exoot maar wel een mooie. Omdat de heren jagers hun schietspelletjes niet willen laten bederven door andere schepsels die ook wel een Patrijs of Fazant lusten worden die concurrenten effectief bestreden hoewel het niet mag. Aan roofvogels hebben we dan ook niets anders gezien dan af en toe een Buizerd of Torenavalk. Genoeg over dit onderwerp. Voor en tegenstanders zullen tot in eeuwigheid staande houden dat het gelijk aan hun kant ligt. Verder met de reis die ons nog een paar Grote Mantelmeeuwen, 1 Gierzwaluw (echt maar eentje), Putters, Turkse Tortels, Geelgorzen, 4 Buizerds, 1 Torenavalk en 1 zingende Zwartkop bracht. Vanaf een eeuwenoude brug zagen we een Grote Bonte Specht overvliegen en langs de oever onder de brug scharrelde een Grote Gele Kwik rond. Op die manier vogelen op de bonnefooi zonder doel voor ogen is naar mijn idee het echte vogelen. Omdat we redelijk vroeg arriveerden in Seahouses zijn we eerst de omgeving nog maar wat gaan verkennen. Uiteindelijk kwamen we terecht op Holy Island. Marcel was er ca 20 jaar eerder geweest en van vogelaars hadden we gehoord dat het daar altijd alles of niks was met vogelen. Het is alleen met vloed een eiland, met een heel oude geschiedenis. Het wordt ook wel Lindisfarne genoemd en dat is ook de naam van een bekende folkgroep. Er loopt een weg naar toe die met vloed niet meer bereikbaar is en aangezien wij er met eb aankwamen lag de weg uitnodigend en droog op ons te wachten en was het eiland dus een schiereiland. We hebben even rondgekeken op het eiland/schiereiland en zijn weer gauw teruggereeden want het was er erg druk en toeristisch. Op de terugweg nog een plaatje gemaakt van een zeehond die min of meer zat opgesloten in een poeltje en blijkbaar wachtte op de volgende vloed. Die hebben wij niet afgewacht en zijn daarom teruggereeden naar Seahouses om ons te melden op ons tijdelijke woonadres. De uitbater bleek allervriendelijkst en begeleidde ons naar onze kamer die me erg deed denken aan Villa Kakelbont van Pippi

Langkous (wie kent haar niet). We bleken geen gescheiden bedden te hebben en dus was dit de 2e keer dat ik het bed moest delen met iemand van hetzelfde geslacht die tevens vogelaar was. Albert van Gulijk had die eer lang geleden ook al toen we met Hanneke en Hans Lac du Der bezochten. Marcel had trouwens een slim idee om fysiek contact tot een minimum te beperken: hij ging met zijn hoofd bij mijn voeteneinde liggen maar moest daarbij een hele constructie bouwen van in elkaar gevouwen stoelen aan "zijn" hoofdeinde en dus mijn voeteneinde, om wegglijden van zijn hoofdkussen te voorkomen. Hilarisch. Soms is het leukste deel van een vogelreis dat deel waarin je niet vogelt! Om een beter idee te geven van de vogelrijkdom van de eilanden die we de volgende dag hopen te gaan bezoeken heb ik ook nog even bijgaand lijstje ingevoegd. Blijkbaar broeden er alleen al dik 22000 paar Papagaaiduikers! Nadat we ons een beetje hadden geïnstalleerd zijn we op zoek gegaan naar een restaurantje. Het werd uiteindelijk een Fish&Chips restaurant waar we er na de bestelling achterkwamen dat er geen alcohol werd geserveerd. Dat was even schrikken. Het eten vond ik ook niet zeer geslaagd dus daar hoef ik geen 2e keer naar toe. Na het eten zijn we de haven gaan verkennen want vanaf hier zullen we de volgende dag afvaren naar de Farne eilanden die hier vlak voor de kust liggen. We zijn daarna het dorpje uitgelopen in de richting van wat halfhoge kliffen waar zeevogels broedden. Aldaar bleek er een kolonie Drieteenmeeuwen te huizen met daartussen enkele

	Inner Farne	Staple	Longstone
Fulmar	27	58	0
Shag	181	128	0
Mallard	6	2	0
Shelduck	1	1	0
Eider	318	37	1
Oystercatcher	7	6	2
Ringed Plover	2	0	1
B-H Gull	565	0	0
L B-B Gull	18	64	0
Herring Gull	8	79	2
Kittiwake	1,079	997	0
Sandwich Tern	824	0	0
Common Tern	94	0	0
Arctic Tern	1,201	21	0
Guillemot	3,446	12,942	0
Razorbill	244	75	0
Puffin	11,271	11,151	0

paren Noordse Stormvogels. Het geheel was kleinschalig en we konden dan ook op enkele meters van de vogels komen die zich niks van ons aantrokken. Tot een meter onder de rand van het klif zaten de vogels als paar of solitair rustig naar ons te kijken. Helaas hadden we onze fotospullen thuis gelaten dus hier moeten we nog een keertje terugkomen. Het licht liep trouwens ook al hard terug dus dat zou de fotografische kwaliteit ook al niet ten goede komen. Op weg naar huis konden we nog de laatste nieuwe dagsoort bijschrijven: een Zanglijster. Het weer bij dit alles was niet heel geweldig, er stond een pittige wind uit zee en de temperatuur liet niet meer toe dat je in zomers tenue kon rondlopen. Voor een slaapmutsje sloegen we op weg naar huis nog een flesje wijn en wat biertjes in zodat we de dag nog eens konden doornemen met een glaasje in de hand. Ik sloot mijn dag traditiegetrouw af met het schrijven van dit verslagje en daarna rap onder de wol. Morgen wacht ons de klapper van deze trip: de Farne Islands. Slaap lekker.

Vrijdag 25-05 begon niet zoals ik had verwacht. Het warme eten had me al niet gesmaakt en eenmaal in bed voelde ik me steeds misselijker worden. Uiteindelijk kwam het me zo hoog te zitten dat ik mijn avondeten in de toiletspot deponeerde. Het luchtte een beetje op maar ik bleef flink misselijk. Ik had een buikgriepje opgelopen of er was iets met het eten. Dat kwam wel heel beroerd uit want de tocht naar de eilanden vereiste wel een redelijke gesteldheid. De volgende morgen heb ik m'n ingewanden met Imodium in de ruststand gezet en ontbeten met een klein schaalje fruit. Ik wilde hoe dan ook de trip niet missen dus op karakter de deur uit en naar de haven. Daar bleek het nog niet zeker of de trip door zou gaan. Er stond een pittige aanlandige wind, het was erg nevelig en stervenskoud. Allemaal geen goeie voorwaarden voor een onvergetelijk dagje op zee en we werden dan ook gevraagd een half uurtje later terug te komen zodat de ontwikkelingen nog even konden worden aangezien. Een half uurtje later meldden we ons wederom bij het botenbedrijf Billy Shiel en toen bleek dat de tocht toch gewoon doorgang kon vinden. We hadden ons er ook goed op voorbereid. De temperatuur lag rond de 13 graden en met de pittige wind voelde dat nog enkele graden kouder aan. Ik had m'n halve koffer aan kleren aan m'n lijf dus ik was er klaar voor. Het bootje was rond de 12 meter lang en alles bij elkaar zaten we er met zo'n 15 mensen op. Eenmaal buiten de havenhoofden kregen de golven er vat op en dat resulteerde in een "bumpy ride". Het was zo'n half uurtje varen naar de eilanden want de Farne eilanden bestaan uit wel 15 kleinere en grotere eilanden en dan zijn er nog heel veel rotsklompen en riffen. Op 2 eilanden zouden we aan land gaan en de andere eilanden zouden we alleen vanuit zee te zien krijgen. De schipper kende deze wateren blijkbaar op z'n duimpje want af en toe voer hij rakelings langs rotswanden en kliffen waar enorme aantallen zeevogels te zien en te horen waren. De hele tour zou iets van 6 uur in beslag nemen. Op weg naar de eilanden hadden

we al Jan van Genten, Papagaaiduikers, Alken, Koeten, Drieteenmeeuwen en Kuifaalscholvers rond de boot gehad maar eenmaal aangekomen begon het spektakel pas echt. Vele duizenden vogels van genoemde soorten verdrongen zich op de rotsen en kliffen om een plaatsje te hebben om te broeden of te zitten. Elke soort gaf daarbij op zijn eigen vokale manier blijk van zijn aanwezigheid. Het was een

kakafonie van grommende, kakelende en knorrende geluiden. De eerste indrukken zijn kort samen te vatten met: overweldigend. Nadat we een half uurtje langs de kliffen hadden gevaren waar de verschillende soorten vaak dicht opeen gepakt bij elkaar zaten gingen we tenslotte aan land op een van de noordelijker gelegen eilanden. Met touwen was een soort afrastering gevormd waar je als bezoeker binnen moest blijven en dat was ook wel nodig want overal lagen nesten of zaten vogels te

broeden. Ook binnen het gebied waar je mocht komen kon je zomaar op het nest van bijv. een Eideend stappen als je niet uitkeek. Zelfs met het vrouwtje er op vielen die nesten nauwelijks op dus je moest voortdurend kijken waar je je voeten neerzette. De gulden regel dat nestfotografie altijd uit

den boze is geldt hier dus duidelijk niet. De zon was intussen ook tevoorschijn gekomen dus de hele kermis lag er in prachtig licht bij. De Papagaaiduikers stalen natuurlijk de show maar ook de rest van

het vogelvolkje stond er in hun mooiste voorjaarscostuum bij. De uitdrukking "ik kom ogen te kort" was hier wel heel erg van toepassing. De foto's geven een beetje een beeld van hoe het er aan toe ging. Ik vind het wel heel bijzonder als je zo dicht bij bijv. deze Noordse Stormvogel of de Drieteentjes kunt komen zonder dat die vogels zich ook maar iets van je aantrekken. Nadat we er een uur hadden rondgekeken stapten we weer in ons bootje om vervolgens weer langs andere eilanden/kliffen/rotsen te varen. Er huist ook een grote kolonie Grijsse Zeehonden op de eilanden en die maakten al zonnend

een soort joelende geluiden. Heel apart. Of dat van de volwassenen kwam of van eventuele jongen

was niet duidelijk. De naam zou doen vermoeden dat de beesten grijs van kleur zijn maar ze kunnen blijkbaar ook andere jassen aan. Na weer een tijdje gevaren te hebben werden we afgezet op Inner Farne. Dit eiland is berucht om de grote kolonie broedende Noordse Sterns. Deze sterntjes zijn van de

duvel niet bang en omdat ze op werkelijk elke vierkante meter van het eiland(je) broeden, zelfs op pa-

den en in binnenhofjes, worden ze al gauw gestoord door de bezoekers. Hun manier om van hun misnoegen blijk te geven is boven de indringer gaan hangen onderwijl trachtend deze met welgemikte snavelprikken te verjagen. Daar blijft het dan nog niet bij want om een en ander kracht bij te zetten

krijgt het slachtoffer ook nog eens een flinke natte kledder op hoofd of jas. Iedereen die later van het eiland kwam droeg daarom wel in een of andere vorm een souvenir mee. In een hoekje van het eiland zaten ook een aantal broedende Kuifaalscholvers bij elkaar. Ze hadden positie gekozen onder of vlakbij de afzettouwen en veel bezoekers vonden dat wel een mooie gelegenheid om een selfie te maken met die beestjes. Ze keken er niet van op of om. De Koeten en Alken zijn wat lastig te fotograferen vanwege hun contrastrijk verenkleed en omdat het zwart gauw wegvalt tegen een donkere achtergrond. De Koet hiernaast is een gebilde variant. Slechts een enkeling is zo uitgedost. Iemand vond op de rotsen ook nog 3 Paarse Strandlopers en verder waren ook hier weer zo'n beetje alle zeevogels aanwezig. Er zat ook nog een kolonietje Grote Sterns en natuurlijk waren hier ook alle soorten meeuwen vertegenwoordigd. De Papagaaiduikers werden hier

aan een onderkomen geholpen door konijntjes. Je zou verwachten dat die holenmakers op handen, nou ja vleugels, zouden worden gedragen maar het tegendeel was waar. Ze werden vooral door de Noordse Sterns op hun huid gezeten. De Grote Mantelmeeuwen kwamen hier

waarschijnlijk moeiteloos aan hun trekken. Honger hoeven die grote jongens vast niet te lijden. De Eider-eenden waren ook goed vertegenwoordigd. Veel dames zaten nog op eieren maar er waren ook al pulpen. De foto's geven eigenlijk maar een pover beeld van het geheel. De 1000den vogels die af en aan vliegen, de geluiden en de geuren, de massaliteit: niet in beeld te vatten. Je moet het beleven! Ik sluit de serie af met een plaatje van een willekeurige dame die zich middels een muts had bewapend tegen de venijnige aanvallers. Boordevol alle indrukken gingen we rond 15.30h weer aan boord van ons scheepje en een half uur later legden we weer aan in de haven van Seahouses met een absoluut unieke vogelervaring rijker. Eenmaal weer op onze kamer kwam m'n medische ongemak weer in alle hevigheid opzetten en ik ben daarom eerst maar eens een paar uurtjes op bed gaan liggen. Marcel had nog jeugdige energie over en heeft een

keurige dame die zich middels een muts had bewapend tegen de venijnige aanvallers. Boordevol alle indrukken gingen we rond 15.30h weer aan boord van ons scheepje en een half uur later legden we weer aan in de haven van Seahouses met een absoluut unieke vogelervaring rijker. Eenmaal weer op onze kamer kwam m'n medische ongemak weer in alle hevigheid opzetten en ik ben daarom eerst maar eens een paar uurtjes op bed gaan liggen. Marcel had nog jeugdige energie over en heeft een

lange strandwandeling gemaakt naar het bekende kasteel Bamburgh zo'n 5 km van Seahouses af. Bij zijn terugkomst lag ik nog steeds op m'n bed want daar voelde ik me het beste thuis. Marcel moest dus op z'n eentje een eetgelegenheid opzoeken want ik werd al misselijk als ik alleen maar aan eten dacht. Hopelijk ben ik morgen weer bij de pinken maar voor nu: lekker slapen.

Zaterdag 26-05 voelde ik me inderdaad een stuk beter en ik had al weer zin in een ontbijt. Daar had ik de eerste keer van af moeten zien dus ik had trek. We hadden gekozen voor het complete Engelse ontbijt met eieren, bacon, worstjes en toast. De bonen in tomatensaus had ik van m'n wensenlijstje geschrapt maar Marcel zegt tegen eten nooit nee dus die had een redelijk vol geladen bord. Waar laat zo'n jongen dat toch? Deze dag wilden we naar de Cheviot Hills, een nationaal park op de grens van Engeland en Schotland. Onderweg stopten we vaak bij riviertjes en daar verzamelden we weer wat nieuwe pietjes te weten: Gaai, Fitis, Tjiftjaf, Tuinfluiter, Staartmezen, Rouwkwik, Putters en Roodborst. We zijn in het gebied eerst naar het informatiecentrum in Wooler gereden waar we wat info kregen over mooie plekken.

Vervolgens hebben we die plekken opgezocht en het moet gezegd, een schitterende streek. Ik had er zelfs een "lifer" want we zagen er met enige moeite een aantal Schotse Moerashoenders. Die beestjes worden daar gekoesterd door vooral de jagers en ook hier gold dus weer dat alle concurrentie moet worden uitgeschakeld dus ook hier weer was het slecht gesteld met de roofvogels. Meer dan een enkele Buizerd of Torenavalk kregen we niet te zien. Er bleef gelukkig nog heel wat over om van te genieten. We zagen of hoorden een Waterspreeuw, 2 Zwarte Mezen, 1 Paapje, Veldleeuweriken, Wulp, Grote Lijster, Fazanten, Roodborst, Koekoek en weer heel veel Rode Patrijzen. Op weg naar een andere plek merkte Marcel dat hij zijn fototoestel kwijt was. Een paar kilometer teruggereden dus naar onze laatste halteplaats en ja hoor, het toestel lag keurig in z'n etui in het grind. Waarschijnlijk is de riem blijven haken bij het uit de auto pakken van een statief. Marcel was zo opgelucht dat hij zich in Wooler uit blijdschap te buiten ging aan 2 scones die rijkelijk bedekt en gevuld werden met cream en jam. Ik werd al misselijk als ik er naar keek want ik was nog niet helemaal het ouwetje. Hierna zijn we naar Hethpool gereden

want daar zou een mooie waterval zijn. Nou het bleek een kleintje te zijn van amper een meter. Het ding maakte deel uit van een beek die zich door een rotsige bedding wrong. Erg mooie omgeving en ook hier weer enkele Waterspreeuwen. Tegen een helling zagen we een aantal min of meer wilde geiten die vooral bekend staan onder hun bijnaam "stinkgeiten". Volgens Marcel is de stank van die beesten legendarisch en nauwelijks weg te wassen. Hierna vonden we het langzamerhand welletjes en zijn rustig op huis aan gereden. Aangekomen in Seahouses zijn we, nu wél gewapend

met fototoestel, nog eens naar de klif even buiten het dorp gewandeld om te proberen nog wat plaatjes van Fulmars en Kittywakes te schieten maar op weg daar naartoe gingen we in de haven eerst de eendjes voeren. Mijn onaangebroke lunchpakket van bruin brood met paté en een paar krentenbollen zouden hopelijk in goede aarde vallen bij de plaatselijke Eiders. Nou die vóchten er om. Zelfs een meegenomen worstje van het ontbijt die ochtend vond zijn weg naar de magen van Eiders en een Kokmeeuw. Schitterende plaatjes gemaakt van Marcel die met aan elke hand een prachtige Eiderman, mijn lunchpakket in hongerige Eiders zag verdwijnen. Zie ik in Nederland toch minder gauw gebeuren. De plaatjes daarvan til ik

even naar de volgende bladzijde want deze is "vol". Daarna naar het klif die de rand vormt van een groot golfcomplex. De vogels zijn ook hier weer gewend aan menselijke nabijheid. Het licht begon al een beetje te tanen dus de plaatjes ontbeerden contrast maar daar is meneer Photoshop dan weer goed voor dus het eindresultaat kan er dan toch mee door?

Wel heel bijzonder als je zo'n Noordse Stormvogel op soms maar een paar meter van je af voor het klif op de wind ziet hangen. Op de terugweg zijn we langs gegaan bij een afhaalchinees waar

Marcel ging voor geroosterd zwijn met zwarte bonensaus en nasi terwijl ik het hield bij een kippensoepje. Op de kamer hebben we dat geconsumeerd en het soepje deed

wonderen. Ik was op slag m'n misselijkheid kwijt. De ouwe was weer de ouwe. Daarna verslagje bijwerken en slapen. Wederom een uitermate geslaagde dag.

Zondag 27-05 begonnen met een klein ontbijtje wat me weer uitstekend smaakte. Dit wordt al weer onze laatste dag op Engelse bodem. We moeten rond 15.00h inchecken in Newcastle dus we hebben nog een paar uurtjes om nog wat pietjes te scoren. De kustweg was ons op de heenreis uitstekend bevallen dus we besluiten om die weg weer deels te gaan volgen. In de buurt van Cresswell hebben we weer de poelen en wetlands bezocht en we hadden hier zowaar een soort die we op de heenreis misten: een Zwarte Ibis. Hier ook nog de Wilde Zwaan, Kleine en Krombekstrandloper, Bontjes, Steenlopers, Tureluurs, Groenpootruiter, 3 Wulpen overvliegend, Kievit, Bontbekplevieren, Bergeenden en een Kemphaan? Dat vraagteken staat er niet voor niets. Van lokale vogelaars hadden we gehoord dat er de dag ervoor een Gestreepte Strandloper had gezeten maar deze dag was ie niet teruggevonden. De Kemphaan zat ver achterin tussen wat begroeiing en ik kreeg haar niet goed in beeld. Het zou dus zomaar die Gestreepte Strandloper geweest kunnen zijn maar aangezien het ons een beetje aan tijd ontbrak konden we daar verder geen werk van maken. Een eindje verderop hadden we op en rond een met riet omzoomde plas Kleine Karekiet, Rietzanger en Rietgors. Hier ook broedende Kluten, 5 Grote Sterns en 1 Lepelaar. Bij onze aankomst bij de plas hadden we al gespeurd naar de witte Kerkuil maar (nog) niet gevonden. Des te groter was de verrassing toen we bij het weggaan de uil zagen opduiken in een hoek van de plas. Ik had alles al opgeborgen dus in de gloeiende haast m'n camera weer gepakt en wat plaatjes gemaakt. Wat je noemt op de valreep gelukt. Ik vind het een beauty. Toen was de koek echt wel op en we zijn daarna richting Newcastle gereden. Na enig zoeken vonden we de terminal en keurig op tijd konden we de boot op. Aan boord eerst maar eens een drankje genomen op de geslaagde onderneming en na het uitvaren was het langzamerhand tijd voor de warme hap. Bij het inchecken werd ons gevraagd of we er al vast voor wilden reserveren

en toen bleek dat dat aanzienlijk scheelde in de kosten. Op de heenreis hadden we 30 pond betaald en nu bleek de maaltijd 17 pond te kosten. Geen onaanzienlijk verschil. Daarna met een kop thee nog even relaxed gezeten waarbij we vanuit onze luie stoelen nog enkele Jan van Genten zagen langsvliegen. Tijdens de daaropvolgende nacht merkte ik dat het schommelen van de boot allengs minder werd en toen we 's morgens weer aan dek kwamen bleken we te varen op een spiegelgladde zee. Het warme weekend in Nederland was aan ons voorbij gegaan maar we zouden volop in de herkansing komen. Omdat we ons een beetje te relaxed hadden opgesteld waren we nog bijna te laat terug bij onze auto maar onze achterligger hoefde n t niet op ons te wachten. Met prachtig weer stonden we daarna binnen een uur weer voor ons huis. We konden terugkijken op een unieke en prachtige vogeltrip die ons 104 soorten vogels had opgeleverd. Marcel, nogmaals bedankt voor je rol als chauffeur en je geduld als "ziekenverzorger".

